

Дамян Дамянов

Травиата

Работниците разучават Верди.
Работниците пеят „Травиата“.
Трогателно е да ги гледаш – едри
И недодялани, и грубовати,
В цилиндри и във фракове облечени,
Те пеят, както в кръчмата, без ноти.
И плачат толкоз просто и сърдечно,
Тъй както си поплакват и в живота.
На сцената умира Виолета –
Вдовицата, заводската готвачка.
Тя плаче не от арията светла,
Тя просто за мъжа си мъртъв плаче.
Алфред не иде. Ах, Алфред се бави!
Умира тя, но още го очаква.
Естествени са сълзите ѝ. Браво!
За първи път на опера заплаквам...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8027>]